

140 років тому в Осовці у селянській родині з'явилася на світ людина, якій судилося стати гордістю нашої нації. З документів, із спогадів сучасників відомо, що свій талант він безкорисливо віддавав людям. У цьому його щастя і його трагедія. Щастя в тому, що свідомий розум і золоті руки зробили його творцем нового у галузі техніки. Це наповнювало життя змістом і приносило душевне задоволення. Трагедія в тому, що він жив і творив у часи, коли творчість талановитої людини була неможлива, коли розвинене почуття власної гідності лише шкодило і завдавало клопоту.

Життєвий шлях Якова Рощепія не був триумфальним. Це був тернистий-тернистий шлях борця, подвижника. І він пройшов по ньому з кривавими душевними ранами, не зрадивши свого покликання, залишаючись самим собою.



Біля колодязя Якова Рощепія

На цямрині відро співає,
Засніжить вишня з висоти,
Пелюсточок весела згряя
Весни завершує мотив.
Схлює тихо над відерцем,
Скуштуя давньої снаги,
Мов скоростріл його озветься –
Летять лелеки на луги.
Здалось, ватага вмить пробігла
За "самокаткою" Яшка...
Його талант пробивсь тут, бігме,
Творити потяглась рука.
Конструював все краще, краще,
Сусіди в подиві – зробив
Яйце із дерева у пляшці,
Та сам Кулібін задрив би.
Він не Кулібін – де їх брати?
Він – Рощепій, о, як звучить!
У нас земля на все багата,
Не осоромиться нічим!

В сім'ї найстарший, кілька класів,
А так хотілося у вись!
Він формул дивних викрутаси
Гнуздав, мов коника колись.
Хоча казали: без освіти...
І не таким ставав у стрій,
Де прижилися знамениті,
Тепер потиснуть їх зумій.
Думок політ, першооснову
Взяли на карб собі "братки"
І токарвови, й дехтярвови...
Він – самородок, не з таких.
Від "Арсеналу" в поле рідне
Покликав батько – приїзди.
Дванадцять душ, живеться бідно,
Ніяк не вирватись з біди.
Отут у затінку, послухай,
Дзвенів верстак – утіха й сум,
Із рук його все йшло до руху
І переходило в красу.

Він накидав на вітер шлєї,
Щоб Осовець вогнями млів...
Весь запал віддавав для неї –
Свої отчої землі.
Його комбайн удався щедрим,
Не знав спокою у труді.
Не канула модель у Недру,
Не зникла в мотлосі надії.
У поле вийшла – інші шати
І автором вже був не він...
Найкраща генію відплата
Прогресу поступ ще один.
Був час для нього не ласкавий,
Пророки часто в забутті...
Земляче, друже, добра слава
Тріпоче в прапорі святім...
Схлює ще раз над відерцем,
Де виблисне його пора.
Як добре чути поклик серця
До творчості задля добра.
Дмитро ГОЛОВКО

У читальному залі Чернігівської ОУНБ ім. В. Г. Короленка до Всеукраїнського дня бібліотек відбувся захід "Бібліотекар дарує радість людям" (презентація професії).

Старшокласників чернігівських шкіл привітала директор бібліотеки Інна Аліференко, ведуча заходу Наталя Карбовська розповіла про історію закладу.

З цікавістю присутні ознайомилися з презентацією "Унікальні бібліотеки світу", яку підготувала бібліотекар науково-методичного відділу Ольга Шурбенко.

Студенти Ніжинського коледжу культури і мистецтв імені Марії Заньковецької на чолі з викладачами Валентиною Базар та Людмилою Ющенко презентували свій навчальний заклад і поділилися враженнями від навчання в коледжі.

ВІРНІ ДРУЗІ КНИГИ



Власним досвідом роботи бібліотекарем у Національній бібліотеці України імені Вернадського і викладачем у

Київському національному університеті культури і мистецтв поділилася доктор із соціальних комунікацій, професор кафедри інформаційних технологій факультету інформаційної політики і кібербезпеки Київського національного університету культури і мистецтв Тетяна Гранчак.

Родзинкою заходу було те, що прослідковувалися всі сходинки отримання професії бібліотекаря: від профорієнтаційної роботи з учнями середніх шкіл, студентами коледжу, викладачами університету до професіоналів-бібліотекарів.

Завершився цікавий захід переглядом річного звіту роботи Чернігівської ОУНБ ім. В.Г. Короленка, представленого в анімаційній формі.

Наталя КАРБОВСЬКА